

ศาสนสัมพันธ์ การเสวนาด้วยชีวิต

เป้าหมาย

คริสตชนคาทอลิกผู้มีความเชื่อ เป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิต ในการติดต่อเสวนากับศาสนิกศาสนาอื่นๆ รัก ให้เกียรติรับฟัง และแบ่งปันแก่กัน และกัน ด้วยจิตใจที่สุภาพอ่อนโยนของพระคริสตเจ้า

มอ@ชีวิตอบอุ่น

สมบุญเกิดในครอบครัวคาทอลิก ซึ่งบิดามารดาเป็น คริสตชนที่เคร่งครัดในศาสนา เขาเติบโตในแวดวงเพื่อน บ้านที่นับถือศาสนาเดียวกัน ใช้เวลาในวันหยุดร่วม กิจกรรมของโบสถ์อย่างเต็มตัวทีเดียว

เมื่อเขาเข้าทำงานอยู่ในบริษัทแห่งหนึ่งที่มีผู้ร่วมงานในบริษัทมากกว่า 30 คน ในช่วงเวลาหนึ่งปีแรกของการทำงานสมบุญมีเพื่อน ที่สนิทสนมไป ไหนมาไหนด้วยกันสามคน และทั้งสามคนก็เป็นเพื่อนที่นับถือศาสนา เดียวกัน รู้จักกันมาแล้วจากที่โบสถ์ กลุ่มของเขาจะภาวนาก่อนรับประทานอาหาร

กระบวนการฟื้นฟูชุมชนศิษย์พระคริสต์

อาหารเสมอและเขาจะต้องไปโบสถ์วันอาทิตย์ คนในบริษัทรู้ว่าพวกเขาเป็นคริสต

ส่วนคนอื่นๆนั้น สมบุญรู้จักตกทายและพูดคุยแต่งงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เขาไม่ได้ใส่ใจที่ทำความรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนร่วมงานอื่นๆ มากนัก เขารู้ว่ามงคลที่ทำงานในห้องเดียวกันเป็นพุทธ เพราะเขามีซองผ้าป่ามาขอให้เพื่อนๆในห้องช่วยทำบุญ ส่วนจิตราซึ่งนั่งทำงานโต๊ะถัดไปจากเขากินเจ เพราะเธอมีอาหารเจมารับประทานในตอนเที่ยงเสมอ ส่วนคนอื่นๆ นั้น สมบุญคิดว่่าก็คงจะเป็นพุทธเหมือนกัน

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

- 1) ท่านรู้สึกอย่างไรกับเรื่องราวชีวิตของสมบุญข้างต้นนี้ ?
- 2) ท่านคิดว่าการรู้ว่าผู้คนรอบข้างว่าเขานับถือศาสนาอะไรเท่านั้นเพียงพอหรือไม่? เพราะเหตุใด?
- 3) มีอะไรที่สมบุญน่าจะทำมากกว่านี้?

ธรรมจารย์คนหนึ่งเข้ามาเฝ้าพระเยซูเจ้า... ทูลถามพระองค์ว่า ‘บทธบัญญัติข้อใด เป็นเอกกว่าบทธบัญญัติข้ออื่นๆ?’ พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า ‘บทธบัญญัติเอกก็คือ อิสราเอล เอ๋ยจงฟังเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเราทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียง พระองค์เดียว ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาและสุดกำลังของท่าน บทธบัญญัติประการที่สองก็คือ ท่านจะต้องรักเพื่อน มนุษย์เหมือนรักตนเอง ไม่มีบทธบัญญัติข้อใดยิ่งใหญ่กว่าบทธบัญญัติสองประการนี้’ ธรรมจารย์คนนั้นทูลว่า ‘พระอาจารย์ ท่านตอบได้ดี จริงทีเดียวที่ท่านกล่าวว่า พระเจ้า มีแต่เพียงพระองค์เดียวและนอกจากพระองค์แล้วไม่มีพระเจ้าอื่นเลย การจะรัก พระองค์สุดจิตใจ สุดความเข้าใจและสุดกำลังและรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเองนี้มี คุณค่ามากกว่าเครื่องเผาบูชา หรือเครื่องสักการบูชาใดๆทั้งสิ้น’ พระเยซูเจ้าทรงเห็นว่า เขาพูดอย่างเฉลียวฉลาด จึงตรัสว่า ‘ท่านอยู่ไม่ไกลจากพระอาณาจักรของพระเจ้า’ ... (มก. 12: 28-34)

- 1) คำ วลี หรือประโยคใดจากพระวรสารนักบุญมาระโก ที่ท่านได้ฟังนี้ สะกิดใจท่านมากที่สุด เพราะเหตุใด ?
- 2) คำตอบของพระเยซูเจ้า มีความหมายอะไรกับท่านบ้าง ?
- 3) พระวาจานี้ให้ข้อคิดอะไร? เพื่อการดำเนินชีวิตท่ามกลางพี่น้องต่างความเชื่อบ้าง ?

“...ท่านจะต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” ข้อความนี้เป็นกฎทอง สำหรับชีวิตคริสตชน ซึ่งพระเยซูเจ้าตรัสกับธรรมาจารย์ผู้เห็นคุณค่านี้ว่า ‘ท่านอยู่ไม่ไกลจากพระอาณาจักรของพระเจ้า’ ในฐานะที่เป็นศิษย์ติดตามพระเยซูคริสตเจ้า ที่มีชีวิตประจำวันอยู่กับพี่น้องต่างความเชื่อ ท่านสามารถจะทำการติดต่อเสวนาด้วยชีวิตกับเขาเหล่านั้น...ท่านทำให้พระวาจาของ นั้นเป็นจริงในปัจจุบันได้...

- ความรักของคริสตชนต่อผู้อื่นต้องเหมือนความรักที่เขารักตนเอง
- ความรักเพื่อนมนุษย์ครอบคลุมไปยังคนทั้งหลายของทุกศาสนา และข้อเรียกร้องพื้นฐานแรกก่อนความรักก็คือการมีความเคารพให้เกียรติผู้อื่น

คุณลักษณะของการเสวนามีดังนี้ :

ประการแรกสุดคือ ความชัดเจน การเสวนาควรจะต้องมีความเข้าใจได้ชัดเจน คุณลักษณะประการที่สองของการเสวนา คือ ความอ่อนโยนอันเป็นคุณธรรมที่ พระคริสตเจ้าทรงเรียกร้องให้เราเลียนแบบจากพระองค์ “จงมาเป็นศิษย์ของเรา เพราะเรามีใจสุภาพอ่อนโยนและถ่อมตน” (มธ 11:29)

- รูปแบบขั้นตอนพื้นฐานของการเสวนาไม่ใช่การอภิปรายหรือการถกเถียงกัน รูปแบบหนึ่งที่มีผู้ที่ทำงานศาสนสัมพันธ์ท่านหนึ่งเสนอไว้ คือ **ยอมรับ อยู่ด้วย ช่วยกันทำงาน**

สานสัมพันธ์ลึกซึ้ง :

- การยอมรับ ช่วยเราในการบ่มเพาะทัศนคติด้านบวกต่อผู้คนของศาสนาอื่น มองดูเขานั้น เป็นผู้ร่วมเดินทางจาริกไปกับเรา...
- การอยู่ด้วย คือการหมั่นติดต่อสัมพันธ์กับผู้คนศาสนาอื่น การอยู่ด้วยกันมิเพียงช่วยขจัดอคติและความเข้าใจผิดต่างๆที่อาจมีต่อผู้คนของศาสนาอื่น เป็นการสร้างเสริมความสัมพันธ์ให้ก้าวหน้าขึ้น
- ช่วยกันทำงานเพื่อประโยชน์ของทุกคน เพื่อความยุติธรรมและสันติสุข

กระบวนการฟื้นฟูชุมชนศิษย์พระคริสต์

สานสัมพันธ์ลึกซึ้ง :

- ในการติดต่อกับหาและร่วมมือกันกับผู้คนของศาสนาอื่นนั้น สิ่งสำคัญที่เราจะต้องไม่หลงทางไปจากข้อเท็จจริงที่ว่า กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมเรื่องศาสนาและเรื่องชีวิตจิต....

เอกสารสังคายนาวาทีกันที่ 2 เรื่อง ความสัมพันธ์ของพระศาสนจักรกับศาสนาต่าง ๆ ที่มีใช้ศาสนาคริสต์ Nostra Aetate (NA)

...พระศาสนจักรจึงขอเตือนลูก ๆ ให้รับรู้ สงวนรักษา และส่งเสริมสิ่งดีงามทางจิตใจและทางศีลธรรมที่พบได้ในผู้ที่มีใช้คริสตชนเหล่านั้น รวมทั้งคุณค่า

ต่าง ๆ ในสังคมและวัฒนธรรมของเขาเหล่านั้นด้วย ให้ลูกทำเช่นนี้โดยทางการเสวนาและทางการร่วมมือทำงานกับบรรดาสมาชิกของศาสนาอื่น ด้วยความรักและความฉลาดรอบคอบ และด้วยการเจริญชีวิตคริสตชน เป็นสักขีพยานความเชื่อของตน (ข้อ 2)

เราไม่สามารถอธิบายฐานะภาวนาขอพระเจ้าพระบิดาของมวลมนุษย์ได้ หากเราไม่ปฏิบัติต่อผู้อื่นดูเป็นพี่น้องของเรา ทั้งนี้ เพราะมนุษย์ทุกคนถูกสร้างมาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกันนั้น เกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิดยิ่งนัก ดังพระคัมภีร์ที่ว่า “ผู้ไม่มีความรัก ย่อมไม่รู้จักพระเจ้า” (1 ยน 4:8)

ดังนั้น ไม่ว่าจะในทางทฤษฎีหรือในทางปฏิบัติ จึงไม่มีพื้นฐานสำหรับการเลือกปฏิบัติระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ หรือระหว่างคนหมู่หนึ่งกับคนอีกหมู่หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องศักดิ์ศรีของมนุษย์ หรือในเรื่องสิทธิซึ่งมาจากศักดิ์ศรีนั้นก็ตาม

ฉะนั้น พระศาสนจักรจึงประณามการเลือกปฏิบัติ หรือการเบียดเบียนรังแกใด ๆ ที่กระทำต่อผู้อื่น เหตุเพราะเรื่องเชื้อชาติ ผิวสี สภาพการณ์ในชีวิต หรือศาสนาของเขานั้น ว่าเป็นการทำผิดต่อจิตตารมณ์ของพระคริสตเจ้า ด้วยเหตุนี้ โดยการดำเนินตามรอยเท้าของอัครสาวกเปโตรและเปาโล

สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้จึงวิงวอนขอร้องบรรดาคริสตชนว่า“จงมีความประพฤติดีงามในหมู่คนต่างศาสนา” (1 ปต 2:12) และถ้าเป็นไปได้ ในส่วนของพวกคริสตชน ก็ให้อยู่อย่างสันติกับทุกคน (เทียบ รม 12:18) และเช่นนี้เอง พวกเขาก็จะได้เป็นบุตรของพระบิดาเจ้าผู้สถิตในสวรรค์ (เทียบ มธ 5:45)

(ข้อ 5)

พระสมณสาส์น “พระพันธกิจขององค์พระผู้ไถ่” Redemptoris Missio (RM)

ข้อ 57 การเสวนาด้วยชีวิต

พื้นที่สนามกว้างใหญ่เปิดให้แก่การเสวนา ซึ่งสามารถรับเอารูปแบบและการแสดงออกมากมายหลากหลาย ได้แก่ การแลกเปลี่ยนตัวแทนของธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ เหล่านั้น การร่วมมือกันเพื่อการพัฒนาแบบบูรณาการ และการธำรงรักษาไว้ซึ่งคุณค่าต่าง ๆ ทางศาสนา การร่วมแบ่งปันประสบการณ์ทางศาสนาซึ่งกันและกัน การเสวนาแบบที่เรียกกันว่า

กระบวนการฟื้นฟูชุมชนศิษย์พระคริสต์

“การเสวนาด้วยชีวิต” ซึ่งโดยการเสวนานี้ ผู้มีความเชื่อทั้งหลายของศาสนาที่แตกต่างกันเหล่านั้น เป็นสักขีพยานซึ่งกันและกันในชีวิตประจำวันของตน ถึงคุณค่าแบบมนุษย์และคุณค่าแบบชีวิตจิต และช่วยเหลือกันให้เจริญชีวิตของตนตามคุณค่าเหล่านั้น เพื่อจะช่วยกันเสริมสร้างสังคมที่ยุติธรรมยิ่งขึ้น และเป็นพี่น้องกันขึ้นมาด้วย

สมาชิกคริสตชนแต่ละคน และหมู่คณะคริสตชนทั้งหมดถูกเรียกให้มาลงมือทำการเสวนานี้ แม้ว่าจะไม่ใช่เป็นในระดับเดียวกัน หรือในแบบเดียวกันก็ตาม การมีส่วนร่วมแบ่งปันของบรรดาคริสตชนฆราวาสถือเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงมิได้ในเรื่องนี้ เพราะฆราวาสนั้นช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ต่าง ๆ ซึ่งควรจะต้องก่อสร้างขึ้นมากับผู้นับถือศาสนาอื่นทั้งหลาย โดยทางแบบอย่างของพวกเขาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่พวกเขาดำเนินชีวิตอยู่ และในกิจการต่าง ๆ ของพวกเขาเหล่านั้นด้วย ฆราวาสบางคนในพวกนั้นจะสามารถมีส่วนช่วยแบ่งปันได้เป็นอย่างมากโดยทางการศึกษาค้นคว้าด้วยเช่นกัน

ข้าพเจ้าตระหนักดีว่า บรรดาธรรมทูตและหมู่คณะคริสตชนมากมายพบหนทางเดียวของการเป็นสักขีพยานอันจริงใจของตนถึงพระคริสตเจ้า และการเสนอตนเองรับใช้ผู้อื่นด้วยใจกว้าง ในเส้นทางที่ยากลำบากและมักถูกเข้าใจผิดของการเสวนานี้อยู่บ่อย ๆ ข้าพเจ้าใคร่ขอให้กำลังใจพวกเขาให้เพียรทนด้วยความเชื่อและความรัก แม้กระทั่งในสถานที่ซึ่งความพยายามของพวกเขาไม่เป็นที่ยอมรับนักก็ตาม การเสวนาเป็นเส้นทางสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า และแน่นอนว่าจะเกิดผลขึ้นแน่ แม้ว่าพระบิดาเจ้าเท่านั้นทรงทราบดีถึงวันเวลานั้น (เทียบ กจ 1:7)